

[Holger Hansen.]

vendt. Heri er vi enige, det er et ordvalg, som venstre i allerhøjeste grad vedkender sig. Men hvordan skal vi så sikre denne udvikling?

Det er venstres opfattelse, at den regionplanlægning, der nu er i gang i alle landets amter og i hovedstadsområdet, er hovedelementet, er styringsmiddel nr. 1. Dette middel er under udarbejdelse. Et enkelt sted er man allerede langt fremme, nemlig her i hovedstadsområdet, og hovedstadsområdet er netop et af de centrale områder i hele denne sag, ja, man fristes vel til at sige det centrale område.

Miljøministeren har et stort ansvar netop nu for, at den ligelige udvikling i landet får en chance. Det er ham, der skal godkende regionplanerne, og dermed har han hånden på rattet. Ministeren har lovet udvalget for fysisk planlægning, at vi skulle høre nærmere om denne sag, inden han gør den færdig fra sit bord, og det er vi tilfredse med.

Venstre har ved den forrige regerings oplæg til forhandling med hovedstadsrådet om regionplanforslaget tilkendegivet vores synspunkter. Udviklingen siden sidste efterår har understreget for os, at disse synspunkter var rigtige og stadig er det, og det er min fornemmelse, at et meget stort flertal her i salen står bag sådanne synspunkter, også, så vidt jeg kunne tolke det, miljøministeren, og det håber jeg jeg har ret i.

Jeg finder det altså bedst, at de overordnede beslutninger i planlægningen, som regeringen og folketinget skal tage og ønsker taget, kan føres igennem over for regionerne gennem en forhandling med regionplanmyndigheden, men det er klart, at lands- og regionplanlovens § 4 giver ministeren og dermed folketinget andre muligheder. Men jeg hører åbenbart i modsætning til hr. Ejler Koch ikke til dem, der mener, at vi skal misbruge muligheden for at udstede landsplandirektiver og heller ikke gøre brugen af landsplandirektiver til noget dagligdags, som jeg nærmest forstod var hr. Ejler Kochs indstilling. Men der kan opstå situationer, hvor noget sådant er nødvendigt. Jeg håber bare ikke, de opstår.

Når vores synspunkt er sådan, hænger det naturligvis sammen med, at vi føler, at skal denne planlægningspolitik lykkes os,

vil det ikke ske derigennem, at man fastlægger direktiver i videre omfang fra oven, end nødvendigt er. Hvis samarbejde kan lykkes, er samarbejde det bedste og det mest frugtbare.

Men der er jo en række andre midler, vi kan bruge for at opnå den spredning af erhverv og befolkning, som vi ønsker os. Miljøministeren nævner egnsudviklingsloven. Jeg er enig heri, men venstre er ikke sikker på, at den nuværende egnsudviklingslovgivning er den rigtige. Skal det være staten, der for midler støtten, eller bør det ikke være de almindelige kreditformidlers opgave, eventuelt med statsgaranti eller anden form for statsstøtte? Med de erfaringer, vi i de sidste år har gjort os, må vi også stille spørgsmålet: er det en rimelig opdeling af landet, vi bruger i egnsudviklingsloven? Skal vi overhovedet arbejde med en sådan opdeling, eller skal vi drage videre lokaliseringsovervejelser ind heri?

Venstre siger tak for tilkendegivelsen om, at regeringen nu er med på tanken om en egentlig lokaliseringsvejledning. Dette hænger jo ganske nøje sammen med det, jeg sagde om egnsudviklingsstøtten. Med den nye struktur i miljøministeriet må en sådan vejledning kunne tilvejebringes på en sådan måde, at der bliver skabt en virkelig service for erhverv og offentlige institutioner. Vi er interesserede deri, og vi er interesserede i at komme videre hurtigt, naturligvis i samarbejde med erhverv og arbejdsmarked og selvfølgelig også kommuner og amter.

Miljøministeren nævner eventuel bistand fra den europæiske regionalfond til kommunalinfrastrukturinvesteringer. Det lyder meget spændende. Men hvad er der sket, siden ministeren udarbejdede denne redegørelse på dette område i juni måned? Og hvilken forbindelse er der mellem disse muligheder og trafikministerens lovforslag om den lokale trafikforsyning? Det tror jeg vil interessere mange rundt omkring i landet.

Et andet centralt punkt i mulighederne for den ligelige udvikling i landet er naturligvis den offentlige service, der er til rådighed i de forskellige dele af landet. Men her har vi nok været for enkle i måden at betragte tingene på. Vi har ladet de forskellige væsener rationalisere hver for sig uden at tage et samlet overblik. Vi har været vidne til en decentra-